

The Torah Was Only Given Over to be Expounded by Those Who Ate the Manna

Source Sheet by Tamar Weissman

מכילתא דרבי שמעון בן יוחאי ט"ז:ד'

ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם: ר' יהושע אומר שנה אדם שתי הלכות בשחרית ושתי הלכות בערבית ועשה מלאכה כל היום מעלה עליו כאלו קיים כל התורה כולה: ר' אליעזר אומר לא ניתנה תורה לדרוש אלא לאוכלי המן הא כאיזה צד היה אדם יושב ושונה ואינו יודיע מאין יאכל וישתה מאין ילבש ויתכסה הא לא ניתנה תורה לדרוש אלא לאוכלי המן שנייה להן לאוכלי תרומה:

Mekhilta DeRabbi Shimon Ben Yochai 16:4

...“And the Lord said to Moses: Behold, I will rain down for you...”

— Rabbi Yehoshua says:

If a person studies two halakhot in the morning and two halakhot in the evening and works the rest of the day, it is as if he has fulfilled the entire Torah.

— Rabbi Eliezer says:

The Torah was only given to be expounded by those who eat manna.

Why? How could a person sit and study while not knowing where he would eat or drink from, or what he would wear or cover himself with?

Thus, the Torah was only given to be expounded by those who eat manna.

The next closest example is those who eat terumah (priestly food).

שמות ט"ז:ד-ט"ו

(יד) וַתַּעַל שִׁכְבַּת הַטֹּל וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מִחֶסֶף דֶּק כִּכְפֹּר עַל־הָאָרֶץ: (טו) וַיֵּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מִה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם

לֹאכְלָהּ:

Exodus 16:14-15

(14) When the fall of dew lifted, there, over the surface of the wilderness, lay a fine and flaky substance, as fine as frost on the ground. (15) When the Israelites saw it, they said to one another, “What is it?” —for they did not know what it was. And Moses said to them, “That is the bread which יהוה has given you to eat.

רש"י על שמות ט"ז:ט"ו:א'

מן הוא. הַכֶּנֶת מִזֶּזֶן הוּא, כִּמּוֹ "וַיִּמֶן לָהֶם הַמֶּלֶךְ" (דניאל א'):

Rashi on Exodus 16:15:1

הוא מן הוא means this is something prepared for food, as in (Daniel 1:5) “And the king appointed (וימן) for them,”.

במדבר י"א:ח'

(ח) שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וַטְחֲנוּ בִּרְחִים אֹךְ דָּכוּ בַמִּדְכָּה וּבִשְׁלוּ בַפָּרוֹר וַעֲשׂוּ אֹתוֹ עֲגֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן:

Numbers 11:8

(8) The people would go about and gather it, grind it between millstones or pound it in a mortar, boil it in a pot, and make it into cakes. It tasted like rich cream.

יומא ע"ה א:כ'

”וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן”. אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ: מָה שֵׁד זֶה תִּינוֹק

טועם בָּהּ כֶּמֶה טַעֲמִים, אֶף הֶמֶן, כָּל זְמַן שִׁשְׂרָאֵל אוֹכְלִין אוֹתוֹ
מוֹצְאִין בּוֹ כֶּמֶה טַעֲמִים. אֵיכָא דְאָמְרִי: לְשׁד מִמֶּשׁ. מָה שֵׁד זֶה
מִתְהַפֵּךְ לְכֶמֶה גּוֹוִנִין — אֶף הֶמֶן מִתְהַפֵּךְ לְכֶמֶה טַעֲמִים.

Yoma 75a:20

It was also said with regard to the manna: **“And its taste was as the taste of a cake [*shad*] baked with oil [*hashamen*]”** (Numbers 11:8). **Rabbi Abbahu said:** *Shad* means breast. **Just as a baby tastes different flavors from the breast**, since the taste of the milk changes somewhat depending on what foods his mother eats, **so too with the manna, every time that the Jewish people ate the manna, they found in it many different flavors**, based on their preferences. **There are those who say** that the word is written as *shed* and means **literally a demon**. How so? **Just as a demon changes into different forms and colors, so too, the manna changed into different flavors.**

במדבר י"א:ה'

(ה) זָכַרְנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנֹם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת
הָאֲבִטָּחִים וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַבָּצְלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִים:

Numbers 11:5

(5) We remember the fish that we used to eat free in Egypt, the cucumbers, the melons, the leeks, the onions, and the garlic.

רש"י על במדבר י"א:ה:ב'

(ב) אֶת הַקִּשְׁאִים. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִפְּנֵי מָה הֶמֶן מִשְׁתַּנָּה לְכָל דָּבָר
חוּץ מֵאֵלוֹ? מִפְּנֵי שֶׁהֵן קָשִׁים לְמַנִּיקוֹת, אוֹמְרִים לְאִשָּׁה אַל תֹּאכְלִי
שׁוּם וּבָצֵל מִפְּנֵי הַתִּינוֹק

Rashi on Numbers 11:5:2

(2) THE CUCUMBERS — R. Simeon said, “Why did the manna

change its flavor into that of anything one wished (as the Midrash states) except into these vegetables here mentioned, the taste of which it appears not to have assumed since the people lusted for them? Because they are injurious to nursing mothers. So indeed people say to a woman: Do not eat garlic and onions on account of the baby.

יומא ע"ה ב:י

”דק מחוספס”, אמר ריש לקיש: דבר שנימוח על פיסת היד. רבי יוחנן אמר: דבר שנבלע במאיתים וארבעים ושמונה אברים. מחוספס — טובא הוי! אמר רב נחמן בר יצחק: ”מחוספס” כתיב.

Yoma 75b:10

The verse describes the manna as “a fine flaky [*meḥuspas*] substance” (Exodus 16:14). **Reish Lakish said:** *Meḥuspas* means it was a **substance that dissolved [*mah*] on the palm [*pas*] of the hand**. Since it was so fine, it dissolved upon contact. **Rabbi Yoḥanan said: It was a substance that was absorbed in all 248 limbs**, the numerical equivalent of the word *meḥuspas*. The Gemara expresses surprise at this: If one calculates the value of the letters in the word *meḥuspas*, it is **more**, totaling 254. **Rabbi Naḥman bar Yitzḥak said: *Meḥuspas* is written** in the Torah without the letter *vav*. Therefore, the total is exactly 248.

רש"י על יומא ע"ה ב:יב'

נבלע באיברים - אינו יוצא מן המעיים:

Rashi on Yoma 75b:10:2

...

משנה תורה, הלכות קריאת שמע ג:ו'

צוֹאת הָאָדָם וְצוֹאת כְּלָבִים וְחִזְיָרִין בְּזִמָּן שֵׁשׁ בְּתוֹכָן עוֹרוֹת וְכָל צוֹאָה
שְׂרִיחָה רַע כְּגוֹן אֵלּוּ אָסוּר לְקָרוֹת קְרִיאת שְׁמַע כְּנֻגָּד. וְכֵן כְּנֻגָּד מִי
רְגָלִים שֶׁל אָדָם. אֲבָל מִי רְגָלִים שֶׁל בְּהֵמָה קוֹרִין כְּנֻגָּד. קֵטֵן שֶׁאִינוּ
יָכוֹל לֶאֱכֹל כְּזִית דָּגָן בְּכֵדִי שֶׁיֵּאָכֵל הַגָּדוֹל כְּשֶׁלֶשָׁה בִּיצֵי דָּגָן אֵין
מֵרְחִיקִין לֹא מִצוֹאתוֹ וְלֹא מִמֵּי רְגָלָיו:

Mishneh Torah, Reading the Shema 3:6

The *Shema* may not be recited in the presence of human feces, or in the presence of dog or pig excrement while skins are soaking in it, or in the presence of any other feces like these that have a foul odor. This is also the case regarding human urine, but not animal urine. One need not distance oneself from the feces or urine of a child unable to eat the weight of an olive of grain cereal, in the time in which an adult could eat an amount equivalent to the weight of three eggs.

תענית ט' א:ט'

מִיתִיבִי, רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: שְׁלֹשָׁה פְּרֻנְסִים טוֹבִים עָמְדוּ
לְיִשְׂרָאֵל, אֵלּוּ הֵן: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּמִרְיָם. וְשֹׁלֵשׁ מַתָּנוֹת טוֹבוֹת נִתְּנוּ עַל
יָדָם, וְאֵלּוּ הֵן: בָּאֵר, וְעֵנָן, וּמָן. בָּאֵר — בְּזִכּוֹת מִרְיָם, עָמוּד עֵנָן —
בְּזִכּוֹת אַהֲרֹן, מָן — בְּזִכּוֹת מֹשֶׁה.

Taanit 9a:9

The Gemara **raises an objection** from a *baraita*: **Rabbi Yosei, son of Rabbi Yehuda, says: Three good sustainers rose up for the Jewish people** during the exodus from Egypt, and **they are: Moses, Aaron and Miriam. And three good gifts were given** from Heaven **through their agency, and these are they:** The **well** of water, the pillar of **cloud**, and the **manna**. He elaborates: The **well** was given to the Jewish people **in the merit of Miriam**; the **pillar of cloud** was **in the merit of Aaron**; and the **manna in the merit of Moses**.

קידושין ל"ח א:ג'

בְּשִׁבְעָה בְּאֶדָר מֵת מֹשֶׁה וּפָסַק מִן מַלְיָרָד, וְהָיוּ מְסַתְּפִקִין מִמֶּנּוּ
שֶׁבְכָלֵיהֶם עַד שֶׁשָּׂה עֶשֶׂר בְּנִיסָן.

Kiddushin 38a:3

Moses died on the seventh of Adar and the manna ceased falling, and they ate the manna that was left in their vessels until the sixteenth of Nisan, even after they entered Eretz Yisrael.

במדבר י"א:י"ב

(יב) הָאֲנָכִי הִרִיתִי אֶת כָּל־הָעָם הַזֶּה אִם־אֲנָכִי יִלְדֹתִיהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי
שָׂאֵהוּ בְּחִיקָךְ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאִמָּן אֶת־הַיֶּלֶךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאֲבוֹתָיו:

Numbers 11:12

(12) Did I produce all these people, did I engender them, that You should say to me, 'Carry them in your bosom as a caregiver carries an infant,' to the land that You have promised on oath to their fathers?

שיר השירים ד':ה'

(ה) שְׁנֵי שֹׁדֵיךְ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוֹמֵי צִבְיָה הָרוּעִים בְּשׁוֹשַׁנִּים:

Song of Songs 4:5

(5) Your breasts are like two fawns, Twins of a gazelle, Browsing among the lilies.

שיר השירים רבה ד':ה' א'

שְׁנֵי שֹׁדֵיךְ, אֵלּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, מָה הַשֹּׁדִים הִלְלוּ מְלֵאִים חֵלֶב, כֹּךְ מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן מִמְּלָאִים יִשְׂרָאֵל מִן הַתּוֹרָה. וְמֵה הַשְּׂדִים הִלְלוּ כָּל מֵה
שֶׁהָאִשָּׁה אוֹכֶלֶת הַתִּינוֹק אוֹכֵל וְיוֹנֵק מִהֶן, כִּי כָּל תּוֹרָה שֶׁלָּמַד מֹשֶׁה
רִבֵּנוּ, לְמִדָּה לְאַהֲרֹן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת ד', כח): וַיִּגַּד מֹשֶׁה
לְאַהֲרֹן אֶת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה.

Shir HaShirim Rabbah 4:5:1

“Your two breasts are like two fawns, twins of a gazelle, that graze among the lilies” (Song of Songs 4:5). Just as the breasts are filled with milk, so too, Moses and Aaron fill Israel with Torah. Just as the breasts, everything that the woman eats, the baby eats and suckles from them, so too, all the Torah that Moses our master studied, he taught to Aaron; that is what is written: “Moses told Aaron all the words of the Lord” (Exodus 4:28).

במדבר ט"ז:ח'

(ז) וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע
לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קִרְבָּן יְהוָה בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מֵה־יִצְוָה יְהוָה לָכֶם: {פ}

Numbers 9:7-8

(7) those householders said to them, “Impure though we are by reason of a corpse, why must we be debarred from presenting יהוה’s offering at its set time with the rest of the Israelites?” (8) Moses said to them, “Stand by, and let me hear what instructions יהוה gives about you.”

רש"י על במדבר ט"ז:א'

למה נגרע. אָמַר לָהֶם "עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה" — כְּתִלְמִיד הַמִּבְטָח לְשִׁמְעַ
מִפִּי רַבּוֹ; אֲשֶׁרִי יְלוּד אִשָּׁה שֶׁכֶּף מִבְטָח, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהִיא רוֹצָה הִיא
מְדַבֵּר עִם הַשְּׂכִינָה

Rashi on Numbers 9:7:1

Thereupon he said to them: “Stand still (i.e. wait a short time) and I will hear [what the Lord will command concerning you]” — he said this with confidence, like a pupil who is certain that he will get information from his teacher at any time. Happy, indeed, is a human being (lit., one born of woman) who may so confidently rely that at any time when he wishes to do so he may speak with the Shechinah!

במדבר י"א:ד'-י"ח

(ד) וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאוּ וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֹאכְלֵנוּ בָּשָׂר: (יא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָּה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וּלְמָה לֹא־מָצִיתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְשׂוֹם אֶת־מִשְׁאֵ כָּל־הָעָם הַזֶּה עָלַי: (יב) הָאֲנֹכִי הִרִיתִי אֶת כָּל־הָעָם הַזֶּה אֶם־אֲנֹכִי יִלְדֹתִיהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלִי שְׂאֵהוּ בְּחִיקְךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֶן אֶת־הַיֵּלֶק עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיו: (יג) מֵאִין לִי בָּשָׂר לִתֵּת לְכָל־הָעָם הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בָּשָׂר וְנֹאכְלָה: (יד) לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לִבְדִּי לְשַׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כִבֹּד מִמֶּנִּי: (טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶסְפֹּה־לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתִּיצְבוּ שָׁם עִמָּךְ: (יז) וַיִּרְדֹּתִי וּדְבַרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאַצְלֵתִי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׁאוּ אֹתְךָ בְּמִשְׁאֵ הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אֹתָהּ לְבַדְּךָ: (יח) וְאֶל־הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֲרָ וְאָכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְכִיתֶם בְּאֶזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בָּשָׂר כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתֵּן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וְאָכַלְתֶּם:

Numbers 11:4-18

(4) The riffraff in their midst felt a gluttonous craving; and then the Israelites wept and said, “If only we had meat to eat!... (11) And Moses said to יהוה, “Why have You dealt ill with Your servant, and why have I not enjoyed Your favor, that You have laid the burden of all this people upon me? (12) Did I produce all these people, did I engender them, that You should say to me, ‘Carry them in

your bosom as a caregiver carries an infant,' to the land that You have promised on oath to their fathers? (13) Where am I to get meat to give to all this people, when they whine before me and say, 'Give us meat to eat!' (14) I cannot carry all this people by myself, for it is too much for me...(16) Then יהוה said to Moses, "Gather for Me seventy of Israel's elders of whom you have experience as elders and officers of the people, and bring them to the Tent of Meeting and let them take their place there with you. (17) I will come down and speak with you there, and I will draw upon the spirit that is on you and put it upon them; they shall share the burden of the people with you, and you shall not bear it alone. (18) And say to the people: Purify yourselves for tomorrow and you shall eat meat, for you have kept whining before יהוה and saying, 'If only we had meat to eat! Indeed, we were better off in Egypt!' יהוה will give you meat and you shall eat.

במדבר י"א:כ"ו

(כו) וַיִּשְׁאַרְוּ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים | בְּמַחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד | אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי
מִידָד וַתָּנַח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַהֲמָהּ בְּכַתְּבִים וְלֹא יֵצְאוּ הָאֹהֳלָה וַיִּתְּנָבְאוּ
בְּמַחֲנֶה:

Numbers 11:26

(26) Two of the participants, one named Eldad and the other Medad, had remained in camp; yet the spirit rested upon them—they were among those recorded, but they had not gone out to the Tent—and they spoke in ecstasy in the camp.

מדרש תנחומא, נח גי'ד-ה'

(ד) וְלֹא קִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה עַד שֶׁכָּפָה עֲלֵיהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת הָהָר כְּגִיגִית, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּתִּיצְבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר (שמות יט, יז).
וְאָמַר רַב דִּימִי בַר חֲמָא: אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אִם
מִקְבָּלִים אַתֶּם אֶת הַתּוֹרָה, מוֹטָב, וְאִם לֹא, שֵׁם תִּהְיָ קְבוּרָתְכֶם. וְאִם

תֹּאמַר, עַל הַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב כָּפָה עֲלֵיהֶם אֶת הָהָר, וְהָלֹא מִשְׁעָה
שָׁאֵמַר לָהֶם מִקְבָּלִין אַתֶּם אֶת הַתּוֹרָה, עָנוּ כֻּלָּם וְאָמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע,
מִפְּנֵי שֶׁאֵין בָּהּ יִגִּיעָה וְצָעַר וְהִיא מַעֲט, אֲלֹא אָמַר לָהֶן עַל הַתּוֹרָה
שֶׁבַעֲל פָּה, שֵׁשׁ בָּהּ דִּקְדוּקֵי מִצְוֹת קְלוֹת וְחִמּוּרוֹת, וְהִיא עֲזָה כַּמּוֹת
וְקִשָּׁה כְּשִׂאוֹל קִנְאָתָהּ, לְפִי שֶׁאֵין לוֹמֵד אוֹתָהּ אֲלֹא מִי שֶׁאוֹהֵב הַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא בְּכָל לְבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה'
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ (דְּבָרִים ו, ה).
(ה) וּמִנֵּין אֶתָּה לִמַּד שֶׁאֵין אֶהְבָּה זֶה אֲלֹא לְשׁוֹן תִּלְמוּד, רִאֵה מָה כְּתִיב
אַחֲרָיו, וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ (דְּבָרִים
ו, ז). וְאִי זֶה, זֶה תִּלְמוּד שֶׁהוּא עַל הָלֵב. הֵיוּ אוֹמְרִים, וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ, זֶה
תִּלְמוּד שֶׁצָּרִיךְ שִׁנוּן.

Midrash Tanchuma, Noach 3:4-5

(4) The Israelites did not accept the Torah until the Holy One, blessed be He, arched the mountain over them like a vessel, as it is said: *And they stood beneath the mountain* (Exod. 19:17). R. Dimi the son of Hama stated that the Holy One, blessed be He, told Israel: If you accept the Torah, well and good; but if not, your grave will be there. If you should say that He arched the mountain over them because of the Written Law, isn't it true that as soon as He said to them, "Will you accept the Torah?" they all responded, "We will do and hear," because the Written Law was brief and required no striving and suffering, but rather He threatened them because of the Oral Law. After all, it contains the detailed explanations of the commandments, both simple and difficult, and it is as severe as death, and as jealous as Sheol. One does not study the Oral Law unless he loves the Holy One, blessed be He, with all his heart, with all his soul, and with all his might, as it is said: *And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, with all thy soul, and with all thy might* (Deut. 6:5).

(5) Whence do you learn that this word *love* refers only to studying (the Oral Law). Observe what is written after this: *And these words which I command thee this day shall be upon thy heart* (ibid., v. 6). What words are alluded to here? The words of the Oral Law (Talmud), which are upon the heart. And Scripture says immediately thereafter: *And thou shalt teach it to thy children*. It is the Oral Law (Talmud) that must be taught.

Source Sheet created on Sefaria by Tamar Weissman